కథానిక:

• శ్రీ ఆయపిళ్ళ సత్యనారాణమూర్తి •

చిన్న గాలివాన— తిరిగి కాస్సేపటికి అనుకూల పరిస్థితుల్లోచల్లబడటం— ఆయింటి రివాజని కొద్ది కాలం నుండి అనుభవంగల ఆ ఇరుగు పొరుగు యిళ్లకు అందరకూ తెలిసిందే

చూడబోతే- ఇద్దరే వ్యక్తులు . పైవాళ్ళా అనుకుంటే- అలాగూ కాదు స్వయానా భార్యాభర్తలు .

ఒకర్ని వొకరు చూచుకుని, నచ్చుకుని మరీ పెళ్ళి చేసుకున్న కొత్త పెండ్లి జంట !—

ఇలాటి యిద్దరిమధ్యా యీ గాలివానకు ఆ ఇరుగు పొరుగు అమ్మలక్కలకు అర్థం కాలేదు— సరికదా— వీరి ప్రవర్తన వారికి పిచ్చాపాటీలో పిట్టకథలయి కూచున్నయ్

వారు ఎట్టా — ఎందుకు పోట్లాడుకున్నదీ- అసలు సంగతి ఎవ్వరికీ తెలియదు—

ఆ అమ్మాయి ఎప్పుడన్నా వొకళ్ళ ఇళ్ళకు వెళ్ళడము గాని, ఒకరితో మంచి చెడ్డలు చెప్పుకోవడముగాని చేయదాయను

ఇంక వీళ్ళకూ ఆయింట ప్రవేశానికి చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమయ్యాయి

ఒకనాడు వారిద్దరూ ఎందుకో తగువులాడు కున్నారని- మొగుడు ఛర్రున ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాడని ఆ పొరిగింటి అమ్మాయి తన అమ్మతో చెప్పింది—

ఆయింటి పరిచయానికి ఇదే అదుననుకుని పొరుగావిడ అతి చనువుగా వారింటికి వెళ్ళింది

తగూలాడుకున్న చిహ్నాలేమీ ఆమెకు ఆయింటిలో కనిపించలేదు— మొగుడితో దెబ్బలాడింతర్వాత ఏ యిల్లాలయినా, పెరటి చీడీమీదగాని— వంటింటి ద్వారం దగ్గరగాని, నడి సావిట్లోగాని చీర చెరుగు పరుచుకుని పడుకోవాలి— అధమం- మంచంమీదనన్నా బోర్లాపడిఉండాలి ఛ-ఛ!- ఆపిల్ల అట్టాటివేమీ చెయ్యలేదు— సరికదా— తనకేమి కాదన్నట్టు— పడకకుర్చీ మీద కూచుని హాయిగా పుస్తకం చదువుకుంటూంది

పొరుగావిడ ఇది చూచి మహా ఆశాభంగం పడ్డది

పొరుగావిణ్ణి చూచి ఆ అమ్మాయి తనకెదురుగానున్న బెంచీచూపి "కూచోండి పుల్లమ్మత్తా!" అంది నవ్వుతూ

పుల్లమ్మ కూచుందేగాని ఆ అమ్మాయిని ఎలా పరిచయం చేసుకోవలెనో, ఎక్కడ తను ఉపోద్ఘాతం ఆరంభించాలో తోచలేదు.

ఆ అమ్మాయే తిరిగి ప్రశ్నించింది "ఏం పుల్లమ్మత్తా యిల్లా వచ్చారు?"

పుల్లమ్మ తేరుకుంది—

"ఏమీలేదమ్మాజీ! ఊరికేనె వచ్చాను మరంటె నువ్వు అలా నీరసంగా వున్నావేం అమ్మా!"

"నేనా? నాకేమీ, బాగానే వున్నానే, "

పుల్లమ్మ ఆ విషయం మరేమీ మాట్లాడలేకపోయింది "మొగుడు ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాడమ్మా?" అని అడిగింది

"టైము అయిందికదుటండీ వెళ్ళారు!"

"భోజనాలయినాయా అప్పుడేనూ?"

"అయినాయండీ?"

పుల్లమ్మకు ఏ విషయంలోనూ అమ్మాజీ పట్టుబడలేదు ఇంకా ఏమి మాట్లాడితే ఏమి పొరపాటోనని మెల్లిగాలేచి "వెడతానమ్మా చక్కా నువ్వేనయం త్వరగా పనులన్నీ తెముల్చుకున్నావు ఇంకా మా యింట పొయ్యిలో నిప్పన్నా వేయలేదు " అంది

"ఊఁ" అనేసి అమ్మాజీ గ్రంథ పఠనానికి పూనుకుంది

పుల్లమ్మ వెళ్ళిందేగాని వాళ్ళంతా మండింది, అమ్మాజీ స్థానంలో మరో ఆడదే వున్నట్టయితే- వెళ్లిపోటానికి లేచిన పుల్లమ్మను చూసి— "కూచోవమ్మా వెడుదువుగాని" అని అనదూ,

అమ్మాజీ మాటవరసకన్నా అలా అనలేదు

ఇట్లాంటి ఆశాభంగం పొందినవారే ఆ అమ్మలక్కలందరూ కూడ- అందువల్లనే అమ్మాజీ యింటి గుట్టు కనుక్కుందికిగాని, వాళ్ళ వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసుకుందికి గాని ఎవరికీ సాధ్య పడలేదు

అందువల్లనే అమ్మాజీ యింటి వ్యవహారం వీరి నోటికి ఉపయోగానమయిపోయింది

అమ్మాజీ చదువు కున్నదనీ, అందువల్ల ఆమెకు మహా గర్వమని, మొగుడు వచ్చినా కుర్చీలోనుండి లేవదనీ, అతని మాట వినదనీ, ప్రతీదానికి అతగాణ్ణి సాధిస్తుందనీ- ఇట్టానే పిట్టకథలల్లుతూ, వాటికి చిలువలూ, పలువలూ పెంచి వన్నెలూ, చిన్నెలూ చేసి, ఆమె మీద చెప్పుకుని, ఆమె స్త్రీత్వానికి లోపం చూపించి సంతోష పడుతూ వుండటం ఆ ఆడసమూహానికి అలవాటయి పోయింది

ఈ ఆడవారి సమావేశములో ఒకనాడు ఓ పూర్వ సువాసిని అందికదా— "అసలు అతగాడికి బుద్ధి చెప్ప వద్దటమ్మా?" అని అడిగింది

"ఎట్లాగమ్మా! ఏమయినా చదువుకున్న స్త్రీ కదా" అన్నది మరొకామె "ఆఁ చదువుకుంటే మట్టుకు- దాని నాలుగు రెట్లు చదివేడటగా అతగాడు ఆమాత్రం అదపులో వుంచుకోలేడూ" అని ఖండించింది మరొకర్తె.

ఇట్లా వీరందరూ కూడి ఆ సమావేశంలో - అసలు అమ్మాజీ మొగుడు ఎంత చదువుకున్నా ఏమీ చేతకానివాడని తేల్చేశారు. దీనికి ఓనాడు వారికి ఋజువు కూడ దొరికి పోయింది

ఆ రోజు అమ్మాజీ మొగుడు ఇంటికి వచ్చేసరికి తలుపులు తాళాలు వెసివున్నై

చీకటి పడేవరకూ అలా గుమ్మం మీద కూర్చుండి పోయాడు దారిలో కొన్న పత్రిక పేజీలు తిరగవేస్తూ

పొరుగింటావిడ అడిగింది కూడానూ "అమ్మాజీ ఎక్కడికి వెళ్ళింది?" అని

"మీటింగుకు కాబోలండీ!" అని జవాబిచ్చాడు

"అలాగా నీతో చెప్పి వెళ్ళలేదుబోయ్ "

"చెప్పింది లెండి!"

ఎదరింటావిడ ఇదంతా వింది. అయినా పుల్లమ్మను అడిగింది తన గుమ్మంలోనుండే "ఏమిటి పుల్లమ్మ వాదినా?" అని

పుల్లమ్మ తన గుమ్మంలోనుంచి కేక వేసింది "ఆఁ ఏమిలేదూ అమ్మాజీ మీటింగుకి వెళ్ళిందట యింకా రాలేదు "

"అయ్యో పాపం. తాళంచెవి నీచేతికిచ్చినా బాగుండిపోనూ "

"అదే నేనూ అంట, తాళంచెవి నా కిచ్చెస్తే నే నిచ్చాయనూ పాపం సాయంత్రం అనగా వచ్చి అలాగే కూర్చున్నాడు " అన్నది పుల్లమ్మ సానుభూతి ప్రకటిస్తో

"అట్లా తాళంచెవ్వి యివ్వని మనిషి వేళకు వచ్చేయెద్దు అమ్మా— ఎంత మీటింగులయినానూ మగవాడు వీధి గుమ్మంలో ఎంతసేపని కూచుంటాడు మరీ రోజులు మితి మీరిపోతున్నాయి" అని ఎదురింటావిడ అమ్మాజీని దుయ్యబట్టింది

అమ్మాజీ యింటి సంగతి

వీధులో ఆడవాళ్ళందరూ ఎవరి గుమ్మాల్లో వాళ్ళు నించుని ఒకరితో మరొకరు 'వైరులెస్'లో ఈ విషయాన్ని ముచ్చటిస్తూనె వున్నారు మధ్య అమ్మాజీ మొగుడు ఆ సంభాషణ తనది కానట్టు వూరుకుని పుస్తకములో పేజీలు తిరగవేస్తూనె వున్నాడు.

అమ్మాజీ వచ్చి జట్కాబండి దిగింది

అమ్మాజీ రాగానె దాని మొగుడు దేహ శుద్ధి చేస్తాడని, కనీసం నాలుగు ముక్కలూ అమ్మాజీమీద రోడ్డుమీదనె దులిపేసి, తరువాత ఇంటికి తీసికెళ్ళి నాలుగు తగల నిస్తాడని, అంతతో దానిపొంక కొంత వరకూ అణుగుతుందని అందరు ఆడవాళ్ళు అనుకున్నారు అలా అయితే వాళ్ళకు కొంతవరకూ మనశ్శాంతి వుండేది

అయితేనేం పాపం! ఇలా ఏమి జరగలేదు

అమ్మాజీ మొగుడు లేచి, నవ్వుతూ వెళ్ళి ఆమె చేతిలో సంచీ తను అందుకుని, జట్కా వానికి డబ్బులిచ్చి చల్లగా ఇంట్లోకి దారి తీశాడు వెర్రి నాగమ్మలాగ!

ఇది చూచిన ఆడంగులు ఛీ! ఛీ! అనేశారు కొందరు అమ్మాజీ మొగుడు పొర్తి చేతకానివాడని, కొందరు అట్టాంటి వాణ్ణి కట్టుకున్నందుకు అమ్మాజీ అదృష్టం ఫలించిందని అనేసుకున్నారు

పరిస్థితు లిల్లా వుండగా —

అమ్మాజీకి ఓనాడు వొంట్లో సుస్తీ చేసింది ఇంట్లో చాకిరీకని వాళ్ళ అమ్మమ్మ వచ్చింది

ఆ వీధి ఆడంగులందరూ అమ్మమ్మను తమ వీధి పురాణానికి ఆహ్వానించి అగ్ర తాంబూలం యిచ్చారు

రెండు రోజులయిం తర్వాత మామూలుగా అమ్మమ్మ పిచ్చాపాటీకి వచ్చింతర్వాత ఆడంగులు ఇంటి భోగట్టా పైకి లాగారు

అమాయకురాలు అమ్మమ్మ యేం చెబుతుంది

"ఏమోనర్రా నాకూ అది తెలియదు • ఊరికే ఏదో మాటా మాటా అనుకుంటారు సరి మాటలు మానుకుంటారు తరువాత చిన్న పిల్లలల్లె అన్నీ మరిచిపోతారు—"

"దేని గురించి అట్లా వాదించుకుని మాటలు మానుకుంటారేం?" అని నిలదీసి అడిగింది ఓ ఆవిడ

"కారణం ఏమీ వుండదమ్మా! ఏవో దేశంలో భోగట్టాల గురించి— ఒకరు నందీ అంటె— కాదు పంది అని మరొకరు ఖండిస్తారు గట్టిగా— ఇంగ్లీషులో కూడ వాదించుకుంటారు— తరువాత మాటలు ముడుస్తారు యింతే!— ఇట్లాగే ఓరోజు దేముళ్ల గురించి— ఎవరో నాయకుల గురించి— ఏమని చెప్పనూ ఏదో విషయం గురించి వొకరు దక్షిణధృవం రెండోవారు ఉత్తరధృవం! ఎందుకర్రా ఆ అక్కరలేని వాదనలూ అంటే— ఇద్దరూ కూడ ఒకటయి ఊరుకోవే అంటారు నన్ను"

అమ్మమ్మ చెప్పింది వాళ్ళకు సబబుగా కనిపించలేదు. అసలు వ్యవహారం— ఇంకా వుంటుందని వాళ్ళంతా అనుకున్నారు

వాళ్ళు అనుకున్నట్టుగానె ఆవాళ వాళ్ళింటి రభస వీధి పడ్డది— ఏమయ్యిందీ అంటె—

అమ్మాజీ మొగుడు తలుపులు తీసుకుని వీధిలోకి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు

అమ్మాజీ కేక వేసింది—

"ఇదిగో! కోంచేసి వెళ్ళిపోరూ? నామాట వినరు కదూ!" అని ఎంత పిలిచినా వినిపించుకోకుండా వెళ్ళిపోయాడు అమ్మాజీ మొగుడు

అమ్మాజీకి అలుక వచ్చి ధబాలున తలుపులు వేసి గదిలోకి పరుగెత్తి మంచం మీద బోర్లా పడుక్కుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది

అమ్మమ్మ ఎంత చెప్పినా వినలేదు ఏడుపు మానలేదు మంచం మీదనుండి లేవనేలేదు

ఇలాంటి విడ్డూరం కోసం కాచుకు కూచున్న అమ్మలక్కలందరూ ఆ వాళ వాళ్ళింటనె వున్నారు మంచి శాస్తే అయ్యిందిలే అని అంతా సంతోషించారు అయినా అసలు దెబ్బలాటకు నాంది ప్రస్తావన లెట్లా వచ్చాయో— ఏమిటోనని వారందరూ అట్లానె అతగాని రాకకు కాచుకుని కూచున్నారు

ఆ సాయంత్రం నీరసంగా యింటికి తిరిగి వచ్చాడు అమ్మాజీ మొగుడు వస్తూనె అమ్మాజీ ఉదయం నుండి అలానె పడి వున్నదని తెలుసుకుని మహా యిదయ్యాడు.

"ఎందుకట్లా పడుకున్నందీ!" అని అమ్మమ్మనడిగాడు

"నీవు తిండి తినకుండా వెళ్ళి పోయావటగా దాని మాట వినిపించుకోకుండా"

"అది నా మాటవిన్నది కనుకనా?"

వీధి సావిట్లో ఆడంగులందరు గుస గుస లాడుకున్నారు. తాము అనుకున్నది నిజమేనని, ఆమె అతగాని మాట వినటం లేదనిన్ని ఏం చేస్తాడు పాపం! తనంత మనిషిని కొట్టుకుంటాడా యేం? తను తిండి మానుకుని వెళ్ళిపోయాడు పాపం.

అమ్మమ్మ తిరిగి అన్నది

"అది నీమాట ఏం వినలేదురా?"

"తను అన్నం తిన నన్నది కదూ. నేను ఎంత చెప్పినా ససేమిరా అన్నది"

"సహించలేదు కాబోలు"

"ఆబద్ధాలు రోజూ నాపంక్తినే కూచుని తినేది కదా! ఇవాళ బొత్తిగా కూచుండటములేదు మరి నాకు ఎట్లా సహిస్తుందేం?" అని అమ్మాజీ మొగుడు చిన్న పిల్లడల్లే ఒక్క పిసరూ సిగ్గు బిడియాల్లే కండా చెప్పేశాడు

అమ్మమ్మ నవ్వింది.

"దానికి వొంట్లో బాగులేదురా. నీకు కాస్తంతయినా గ్రహింపు జ్ఞానం లేదురా వెర్రినాగమ్మ!"

అమ్మాజీ మొగుడు తెర్ర మొహం వేశాడు. ఇదేదీ అర్ధం కాక నిజంగానె తనకు గ్రహించే జ్ఞానం సూన్యం అనుకున్నాడు అమ్మమ్మ చెప్పింది— "నీ గురించే బెంగ పెట్టుకుంది. తను ఎట్లా చెప్పుకుంటుంది వెర్రిపిల్ల! వొంటో నలతగా వుందట."—

అర్ధం అయీ అవకుండా వుంది అమ్మాజీ మొగుడికి—

అమ్మమ్మ తిరిగి చెప్పింది

"జంకవోడక గదిలోకి వెళ్లు. అమ్మాజీకి నెలతప్పింది!"

సావిట్లోనుండి నవ్వులు గొల్లున వినిపించాయి.

అమ్మాజీ మొగుడు ఛంగునెగిరి గదిలో మంచం మీద పడ్డాడు

మీ బిడ్డ మామూలుగా భుజించనిచో

మందంగా వుండి, పొట్ట ఉబ్బివున్నచో, బహుశా కడుపులో బల్ల (లివర్) పెరుగుతుండవచ్చు. యీ లివర్ వ్యాధి సాధారణముగా 3 సంవత్సరాలలోపు పిల్లలకు వచ్చుట సహజము.

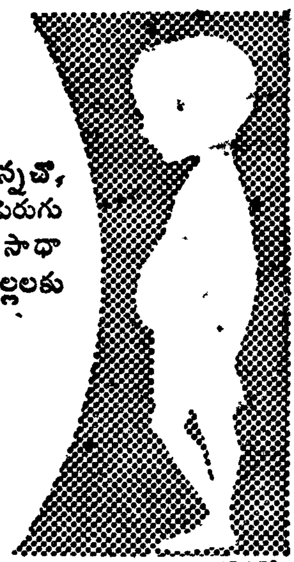

జమ్మి వారి

లివర్‌క్యూర్

లివర్ & స్ప్లీన్ వ్యాధుల చికిత్సకు, నివారణకు

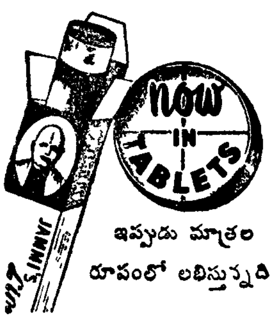

ఇప్పుడు మాత్రల రూపంలో లభిస్తున్నది

జమ్మి వెంకటరమణయ్య అండ్ సన్స్,
'జమ్మి బిల్డింగ్స్', మైలాపూర్, మద్రాసు.
శాఖ పోరుగంటివారి వీధి, విజయనగరం సిటీ,
మరియు ఇతర స్థలములలో.